

Вище художнє професійне училище № 19 смт. Гриців

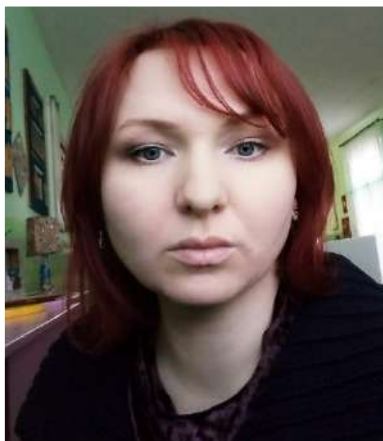
Шепетівський район, Хмельницька область

Збірник майстер-класів

по виготовленню різних елементів декору
з професії «Оформлювач вітрин,
приміщень та будівель»

2021-2023

Ковтонюк Ірина Петрівна

Посада: майстер виробничого-навчання, викладач професійно-теоретичної підготовки

Стаж педагогічної роботи: 19 років

Категорія: 11 розряд

Професія, яку веде: Оформлювач вітрин, приміщень та будівель. Дизайн

Предмет, який викладає: ОВПБ 1. Оволодіння основами виконання робіт з художнього та художньо-декоративного оформлення вітрин, приміщень та будівель; ОВПБ 2. Оволодіння методами та технологіями декорування вітрин; ОВПБ 3. Оволодіння особливостями оформлення вітрин; ОВПБ 4. Оволодіння нетрадиційними техніками при декоруванні вітрин, приміщень та будівель; ОВПБ 6. Оволодіння методами оформлення та сучасними матеріалами оздоблення приміщення та будівель.

Шевчук Валентина Іванівна

Посада: майстер виробничого-навчання

Стаж педагогічної роботи: 5 років

Категорія: 11 розряд

Професія, яку веде: Оформлювач вітрин, приміщень та будівель

Предмет, який викладає: виробниче навчання

Рецензент: Скрипак Таміла Михайлівна, методист ВХПУ №19. смт. Гриців

Розглянуто на засіданні педагогічної ради (Протокол № 6, від 27.01. 2023 року)

Передмова

Збірка містить майстер-класи, що створені для покращеного засвоєння матеріалу на уроках виробничого навчання з професії «Оформлювач вітрин, приміщень та будівель» з модулів ОВПБ-3. «Оволодіння особливостями оформлення вітрин», ОВПБ-4. «Оволодіння нетрадиційними техніками при декоруванні вітрин, приміщень та будівель», для використання в профорієнтаційній роботі. Також можуть використовувати викладачі спеціалізованих шкіл мистецького напрямку та загальноосвітніх закладів із предметів «технології» і «образотворче мистецтво». Подані майстер-класи спрямовані на демонстрацію та виконання виробничих завдань, а саме: виготовлення трафаретів і оформлення ними дерев'яного виробу; створення тематичного та сезонного декору і використання його в інтер'єрі та екстер'єрі; вивчення жанрів декоративно-прикладного та ужиткового мистецтва (виготовлення ляльки-мотанки, паперової пластики, художнього розпису і тд.). Усі майстер-класи проілюстровані, мають розроблені інструкційні картки технологічної послідовності виконання та інструктажі з техніки безпеки на робочому місці і при використанні необхідних інструментів та матеріалів.

Зміст

Вступ

1. Майстер-клас: «Створення різдвяного вінка, як елементу декору» (Шевчук В. І.)
2. Майстер-клас: «Виготовлення елементів декору в техніці паперової пластики «Різдвяна зірка»» (Ковтонюк І. П.)
3. Майстер-клас: «Створення різдвяного янгола, як елементу декору» (Шевчук В. І.)
4. Майстер-клас: «Використання мотиву «калина» у композиціях декоративного петриківського розпису» (Ковтонюк І. П.)
5. Майстер-клас: «Лялька-мотанка з ниток» (Шевчук В. І.)
6. Майстер-клас: Виготовлення патріотичного оберегу «Лялька-мотанка» (Шевчук В. І.)
7. Майстер-клас: «Декорування брелка за допомогою трафаретів» (Шевчук В.І.)
8. Майстер-клас: «Виготовлення гілочки бавовни, як елементу декору для інтер'єру» (Ковтонюк І. П.)

Висновок

Додаток (Інструкційна картка з ОП)

Словник основних термінів та понять

Використана література

Вступ

*Творче впровадження досвіду – це розвиток педагогічних ідей,
а також формування власних педагогічних переконань”*

В.О.Сухомлинський

В сучасних умовах педагог-майстер – це педагог, що володіє дослідницькими навичками й уміннями, що знає особливості експериментальної роботи, що вміє аналізувати інноваційні педагогічні технології, прогнозувати підсумки своєї діяльності, розробляти методичні рекомендації. Педагогові-майстрові важливо вміти ефективно представляти свій досвід, таким чином, розвиваючись. Однією з форм трансляції педагогічного досвіду і є майстер-клас.

Майстер-клас – це ефективна форма передачі знань і умінь, обміну досвідом навчання і виховання, центральною ланкою якої є демонстрація оригінальних методів освоєння певного змісту за активної ролі всіх учасників заняття. Майстер-клас – це особлива форма навчального заняття, яка заснована на «Практичних» діях показу і демонстрації творчого вирішення певного пізнавального та проблемного педагогічного завдання.

Сьогоднішні і завтрашній світ, який є взаємопов'язаним та динамічним, означає, що здобувачі освіти, зростаючи, опановуватимуть нові сучасні вміння та матимуть потребу навчатися упродовж усього життя. Тому навчання за допомогою майстер-класів, що у збірці, сприяють розвитку здобувачі освіти та отриманню знань і умінь, а саме: здобувачі освіти можуть легко досягнути основи нового творчого напрямку, а потім закріплюють отримані знання на практиці. Таким чином у здобувачі освіти не тільки з'являються теоретичні знання, а й формуються навички їхнього практичного втілення. Також майстер-клас сприятливо впливають на командний дух, тобто долучення здобувачі освіти до процесу колективної роботи і атмосфери відкритості та доброзичливості.

У збірнику майстер-класах поданий методичний матеріал націлює здобувачі освіти на сприймання інформації, формуванню творчого задуму та його реалізації. Отже, їхньою метою є: стимулювання пізнавального інтересу, розвитку творчих здібностей та самовираження, естетичного смаку, уяви, креативності та уваги.

МАЙСТЕР-КЛАС

на тему: «Створення різдвяного вінка як елементу декору»

Розробив майстер в/н: Шевчук Валентина Іванівна

Тема: «Створення різдвяного вінка, як елементу декору»

Мета: ознайомитися з історією виникнення та традицією створення вінка.

Показати технологічний процес виконання різдвяного вінка, як елементу декору.

Навчитися формувати різдвяний вінок використовуючи природний матеріал (ялинку, сосну), декорувати вінок підручними матеріалами, дбайливо й економно використовувати матеріал, реалізовувати здобуті знання у практичному застосуванні, утримувати в порядку робоче місце

Розвивати в здобувачів освіти творче та логічне мислення, загальні та спеціальні здібності, увагу, уяву, креативність, фантазію.

Виховувати естетичний смак, любов до традицій, бережливе ставлення до своїх інструментів, викликати бажання створювати красиве своїми руками.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, конспект майстер-класу, інструкція з ТБ.

Інструменти: ножиці, клей «Титан»,

Матеріали: картон, нитки – джгут, шишки, гілки ялинки, штучні елементи декору (бусинки, ялинкові прикраси, зірочки і тд.), фарба акрилова в балончику.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

Ви коли-небудь замислювалися над тим, чому в Європі чи Америці в різдвяні свята прийнято прикрашати свій будинок досить незвичайним предметом – вінком? Це просто прикраса або атрибут Різдва, що несе в собі особливий сенс?

На перший погляд може здатися, що різдвяний вінок – це тільки західна традиція. Зовсім ні: у наших православних храмах до свята Різдва Христового ікона на аналої прикрашається красивою ялинковою композицією. А вдома різдвяний вінок можна повісити на стіну або покласти на стіл, встановивши в центр ікону Різдва Христового або високу свічку. Взагалі традиція прикрашати будинки, церкви, будівлі до Різдва йде ще з початку XVIII століття. Ялинки, хвойні гірлянди, восьмикінцеві зірки, скляні кулі – все це вже звичні нам атрибути зимових свят.

У деяких народів кругла форма зимового вінка справдана асоціювалася з формою колеса і багато тисячоліть тому, задовго до появи християнства, символізувала собою Сонце. А в дні зимового сонцестояння (кінець грудня) існувало свято відродження Сонця, коли день починав зростати, і світло здобувало перемогу над темрявою.

Тому не можна стверджувати, що різдвяний вінок – тільки християнська традиція. Всі земні культури нерозривно пов'язані між собою, і сучасні звичаї мають найглибші коріння, що пронизують історію на багато тисячоліть...

Раніше всі вінки створювали своїми руками з ялинових або ялицевих гілок, прикрашали яблуками, солодощами і червоними стрічками. Пізніше такий вінок стало досить просто купити в магазині, та й прикраси його змінилися – тепер продаються найрізноманітніші вінки: плетені з хворостин, вічнозелених рослин, повністю створені з яблук, шишок, тканини, паперу або новорічних кульок тощо.

Фантазія сучасних дизайнерів невичерпна! Вінки з яскравими вогниками прикрашають магазини, салони, офіси фірм. Тепер це досить модний різдвяний атрибут.

Сьогодні Різдво дещо трансформувалося з релігійного у красиве сімейне свято, правила проведення якого вже не такі суворі. До Нового Року і Різдва ми готуємося, ставимо ялинку, прикрашаємо наш будинок, адже це створює дивовижну атмосферу – очікування свята. І все-таки, ніщо не зрівняється з поробками, виготовленими власними руками у родинному колі! Створені з веселою фантазією, терпінням і майстерністю, вони приносять нам ту теплоту і радість, яку не купиш у магазині.

1. Матеріали та інструменти

Для виконання різдвяного вінка ми будемо використовувати такі інструменти, як ножиці, клей «Титан» та матеріали: картон, нитки – джгут, шишки, гілки ялинки, штучні елементи декору (бусинки, ялинкові прикраси, зірочки і тд.), тасьма, фарба акрилова в балончику.

2. Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг.

I – етап. Готуємо основу майбутнього виробу. З картону вирізаємо коло, обмотуємо його шпагатом та закріплюємо гілочки ялинки або сосни в залежності від вашого задуму.

II – етап. Оздоблюємо сформований віночок. Примотуємо по колу низку перлів, тасьму, закріплюючи її гарячим клеєм та прикрашаємо великими елементами виробу.

III – етап. Деталізуємо готовий віночок. Для цього використовуємо більш дрібні елементи. Також можна використати акрилову фарбу, наприклад білу, що надасть святковості та ніжності вінку.

IV – етап. Створюємо підвіску. Протягніть в вінок тасьму і з її допомогою закріпіть його на стіні.

III. Процес створення різдвяного вінка

Щасливого Різдва!

Майстер-клас
та тему: «Виготовлення елементів декору в
техніці паперової пластики
«Різдвяна зірка»

Розробив майстер в/н: Ковтонюк Ірина Петрівна

Тема: «Виготовлення елементів декору в техніці паперової пластики»

Показати: технологію виготовлення елементів декору в техніці паперової пластики .

Мета: навчитися виготовляти різдвяну зірку в техніці паперової пластики для сезонного оформлення приміщень; **розвинути** у здобувачів освіти творче та логічне мислення, загальні та спеціальні здібності; **виховувати** естетичний смак, відповідальність за свою роботу, бережливе ставлення до своїх інструментів.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, інструкційні картки.

Інструменти: олівець, ножиці, лінійка, пензлі.

Матеріали: папір кольоровий, клей ПВА

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

Сьогодні ми з вами познайомимся з технікою виконання декору з паперу.

Паперопластика – це конструювання об’ємних та напівоб’ємних форм з паперу шляхом його механічної обробки та трансформації. А саме: складання, скручування, згинання, вирізування, прорізування, гофрування, склеювання тощо. *Паперопластика* – це конструювання об’ємних та напівоб’ємних форм з паперу шляхом його механічної обробки та трансформації. Паперопластика має узагальнену назву щодо створення тривимірних скульптур, у той же час вона вважається специфічним мистецтвом моделювання паперових художніх композицій на площині.

Види паперопластики:

Паперова архітектура. Теоретична діяльність і креативна сфера архітекторів, що полягає в проектуванні архітектурних форм без мети їх подальшої матеріалізації та практичного використання.

листівка.

Аплікація (у техніці паперова пластика) – це синтез різних видів зображувальної діяльності: ліплення, аплікації, малювання, конструювання з паперу. Зображення створюються в об'ємному варіанті, усі частини й деталі наклеюються на картон, який слугує кольоровим фоном. Це дозволяє здобувачам освіти створювати яскраві індивідуальні та колективні композиції.

Торцювання. Техніка паперового рукоділля. Цю техніку можна віднести і до способу аплікації, і до виду квілінгу (папероскручування). За допомогою торцювання можна створювати дивовижні об'ємні картини, мозаїки, панно, декоративні елементи інтер'єру, листівки.

Витинанка (від українського слова «витинати», тобто «вирізувати», «витинати») – це вид давньослов'янського, зокрема українського народного декоративного мистецтва. Включає сюжетні та орнаментальні прикраси житла – ажурні, силуетні тощо.

Оригамі – це складання з паперу різних фігур, що спочатку було переважно забавкою для дітей, та переросло у ціле мистецтво. Види оригамі Киригамі – мистецтво виготовлення фігурок і листівок з паперу за допомогою ножиць.

Квілінг – це мистецтво папероскручування. Слово quilling походить з англійської мови від quill – пташине перо. Суть техніки квілінг полягає в тому,

що довгі паперові смужки накручуються на тонкий стрижень. Раніше для цього використовували гусяче пір'я, а сьогодні в основному – зубочистки, трубочки для коктейлю й інші недорогі та легко доступні матеріали. Мистецтво квілінгу інакше називається паперовою філігранню.

Паперопластика нагадує скульптуру на площині, де форма створюється за рахунок об'єму, тому вироби, виглядають як повноцінний твір мистецтва. В них відчувається простір, образ, стиль, витонченість, композиція. Вони багаті за змістом і цілісністю сприйняття. Мистецтво паперопластики дає широкі можливості для розвитку творчих здібностей здобувачів освіти, зокрема вміння уявляти, фантазувати, розробляти і самим виконувати різноманітні схеми; здійснювати пошук оптимальних форм та будови, пояснювати послідовність створення виробів, дотримуватись чіткості і актуальності роботи, знаходити кольорові рішення, створювати композиції на задану тематику.

Наразі мистецтво паперопластики досягло небаченого поширення різноманіття і творчий простір виконання паперових виробів відкритий для будь-яких найфантастичніших ідей людської уяви.

Зірки в нашому житті завжди займали важливе значення. Зірки дають світло, тепло, показують напрямок. Хтось народжується під щасливою зіркою, хтось загадує бажання, коли зірка падає, хтось поклоняється їм, а хтось просто милується ними темними ночами. Всі ми, по суті, діти зірок, адже без них ми б не мали ... Цей символ можна зустріти всюди на Землі. Саме тому, а ще й тому, що це просто красиво, ми будемо робити зірочки щастя з паперу.

1. Інструменти та матеріали

Для виготовлення об'ємних зірок нам знадобляться : аркуші кольорового паперу; простий олівець та ножиці ;клей для з'єднання фігур та їх деталей.

2.Розпочинаємо практичне завдання

Покроковий опис творчого процесу:

I – етап: Щоб зірка вийшла об'ємною, зробимо дві заготовки. З листів кольорового паперу вирізаємо два однакових за розміром квадрата (20х20, або 10х10 см). Можна брати різнокольоровий папір.

II – етап: Спочатку працюємо з першим квадратом.

Складіть квадрати вчетверо, потім розгорніть, складіть трикутником і зігніть по лініях. З'єднуємо протилежні куточки і згинаємо лист по діагоналі. Розгортаємо аркуш паперу і так само чинимо з двома кутами. Ось така розмітка з згинів у нас вийшла.

Розгортаємо знову аркуш паперу і згинаємо його по вертикалі і горизонталі.

Не забуваємо вирівнювати бічні зрізи, щоб згини були максимально рівними. Ось така розліновка у нас вийшла.

Тепер розкладаємо аркуш паперу перед собою і трохи піднімаємо його вгору за центральну точку.

З чотирьох сторін намічені перпендикулярні лінії. Відміряємо лінійкою довжину кожної лінії до то...
Відзначаємо точкою середину кожної лінії і робимо надрізи.

Мають вийти акуратні і однакові надрізи. Якщо вам зручніше працювати канцелярським ножом, можете скористатися ним. Але тоді вам знадобиться дощечка.

Перевертаємо лист на протилежну сторону. Тепер всі опуклості у нас розташовані знизу. Якщо уважно придивитися, то у нас вийшли трикутники. Загинаємо краї до центру.

Потім одну з цих частин паперу потрібно змастити клеєм. Нам потрібно склеїти боки кінцівки зірки. Для цього смужку, змащену клеєм, накладаємо на іншу сторону паперу, приминаєм пальцями і розгладжуємо. Даємо клею підсохнути. В результаті у нас виходить ось така заготовка.

З другого квадрата за аналогією робимо ще одну заготовку.

Зробіть петельку з шматочка стрічки, приклейте між променями однієї заготовки і склейте обидві половинки.

З'єднуємо між собою обидві заготовки, щоб кінчики зірки рівномірно розподілилися по колу. Дивовижна об'ємна зірка з паперу готова

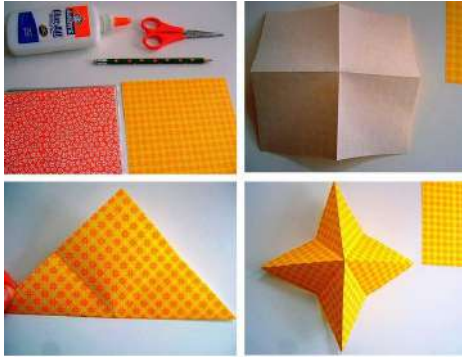
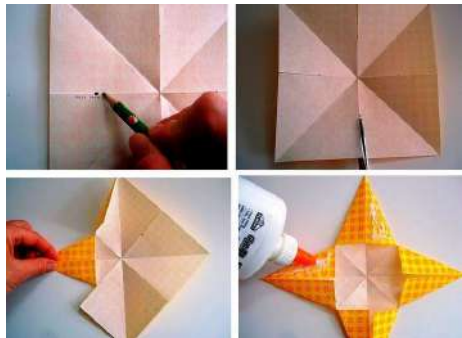
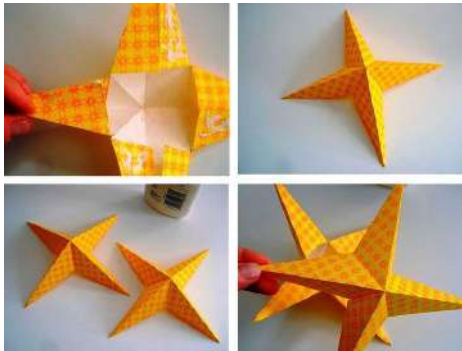

Фото творчого процесу створення різдвяної зірки

Інструкційно -технологічна картка

Виготовлення об'ємної зірки з паперу

Графічне зображення	Опис технологічної операції
	<p>Виріжте з паперу два квадрати: однакового розміру. Кожен лист паперу зігніть на 4 частини, а потім розігніть.</p> <p>Складіть листи по діагоналі, теж розігніть. Так ви зробите лінії, за якими потрібно буде орієнтуватися при створенні зірки.</p>
	<p>На кожній із прямих ліній посередині поставте крапку олівцем. Діагональні лінії не чіпайте.</p> <p>Розріжте листи по лініях до відміток. Зігніть папір, загортаючи до діагональних ліній.</p> <p>По одній половинці з кожного боку намажте клеєм. Склейте половинки так, щоб одна налягала на другу. Повторіть усі процедури з іншим квадратом.</p>
	<p>Ви отримаєте дві половинки зірки. Склейте їх між собою так, щоб промені не налягали один на інший.</p>

Інструкція з охорони праці при роботі

Загальні правила:

- ножиці повинні зберігатися у футлярі,
- на робочому столі інструмент повинен лежати закритим гострими кінцями вниз,
- передавати їх необхідно кільцями вперед,
- ножиці що лежать на столі не повинні виступати за край столу,
- не годяться до використання інструменти з затупленим кінцем, а також з ослабленим кріпленням,
- не можна різати на ходу,
- під час роботи важливо стежити за пальцями лівої руки (для лівшів - правої).
-

При роботі з клеями необхідно:

1. постелити на стіл клейонку,
2. використовувати пензлик для нанесення,
3. користуватись з клеєм обережно, щоб він не потрапив на руки, волосся, очі, одяг,
4. після закінчення роботи щільно закрутити кришку банки з клеєм, промити пензлик і руки водою з милом.

Майстер-клас

на тему: «Створення різдвяного янгола, як елементу декору»

Розробив майстер в/н: Шевчук Валентина Іванівна

Тема: «Створення різдвяного янгола, як елементу декору»

Показати технологічний процес виконання різдвяного янгола, як елементу декору.

Мета: навчитися виготовляти різдвяного янгола використовуючи природний та підручний матеріал; самостійно заготовляти деталі та з'єднувати їх при цьому дбайливо й економно використовувати матеріал, навчитися дотримуватися послідовності дій і працювати відповідно до еталонного зразка; реалізовувати здобуті знання у практичному застосуванні, утримувати в порядку робоче місце, дотримуватися ТБ на робочому місці; **розвивати** в здобувачів освіти творче та логічне мислення, загальні та спеціальні здібності, увагу, уяву, креативність, фантазію; **виховувати** естетичний смак, бережливе ставлення до своїх інструментів, викликати бажання створювати красиве своїми руками.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, конспект мастер-класу, інструкційна карта послідовності, інструкція з ТБ, еталонний зразок різдвяного янгола.

Інструменти: ножиці, голка, свічка для підігріву клею

Матеріали: картон, нитки для шиття білого кольору, нитка – джгут, шишки, палички гарячого клею, тканина біла, вата або синтепон, стружка з дерева.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

З наближенням новорічно-різдвяних свят нас огортає відчуття казки, очікування дива, хочеться зануритися у чарівне, таємниче дійство, щоб перейнятися духом Різдва. Прикрашання домівки до Різдва є невід'ємним елементом створення святкової атмосфери. Проте ще більше в неї заглибитися

допоможе самостійне створення декору. Крім того, це більш економно та екологічно.

Пропоную разом зі мною виготовити інтер'єрну прикрасу у вигляді різдвяного янгола, і для цього ми використаємо природний матеріал, адже еко-декор має кілька важливих плюсів, які переконують обирати його все більше і більше людей:

Оригінальний і незвичайний вигляд природних матеріалів виділяє їх серед банальних фабричних виробів;

Зібрані в лісі чи на пляжі екологічні матеріали є значно комфортнішими для використання людиною, ніж перенасичені шкідливими речовинами готові вироби;

- Усі поробки з натуральних матеріалів будуть ексклюзивними, адже точно такого самого камінчика чи гілочки ви точно вже не знайдете!
- Домашній декор своїми руками обов'язково скажете гостям на вашу креативність і неординарні творчі здібності!

І головне: таке декорування обійдеться вам майже безкоштовно! Витратитися доведеться лише на допоміжні матеріали: клей, дрот, нитки, картон тощо (залежно від вашого задуму).

3. Інструктаж, з ТБ на робочому місці та з колючими ріжучими інструментами

Проведення інструктажу відповідно до інструкції (загальна інструкція на робочому місці, загальні правила з колючими ріжучими інструментами та клеями.

4. Матеріали та інструменти

Для виконання різдвяного янгола ми будемо використовувати такі інструменти, як ножиці, голку і свічку для нагрівання клею та матеріали: картон або цупкий папір білого кольору, нитки - джгут, нитки для шиття білого кольору, шишка середнього розміру, будь яка тканина білого кольору, вата або синтепон, паличка гарячого клею, дерев'яна стружка.

5. Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг та не забуваємо про ТБ.

I – етап. На заготовці з тканини розміром 9/9 малюємо коло відступивши від краю 0,5-0,7 см та приметуємо стібками 0,4-0,5 см по колу.

II – етап. Наповнюємо ваткою, затягуємо і надійно закріплюємо форму.

III – етап. З'єднуємо голову з тулубом (шишкою) гарячим клеєм. До голови під'єднаємо підвіску (шпагат). Формуємо волосся (дерев'яна стружка) навколо підвіски.

IV – етап. Виготовляємо крило, закріплюємо їх головою і тулубом.

III. Процес створення різдвяного вінка

Інструкційна картка «Різдвяний янгол»

Графічне зображення	Опис технологічної операції
	<p>На заготовці з тканини розміром 9/9 малюємо коло відступивши від краю 0,5-0,7 см.</p>
	<p>Приметуємо стібками 0,4-0,5 см по колу</p>
	<p>Наповнюємо ваткою, затягуємо і надійно закріплюємо форму. З'єднуємо голову з тулубом (шишкою) гарячим клеєм. До голови під'єднаємо підвіску (шпагат). Формуємо волосся (дерев'яна стружка) навколо підвіски.</p>
	<p>Виготовляємо крило, закріплюємо їх головою і тулубом</p>
	<p>Янгол готовий!</p> <p>Щасливого Різдва</p>

Інструкція з охорони праці при роботі

1. Починайте роботу з голкою суворо у відведеному місці в добре освітленому приміщенні.
 2. Перед початком роботи необхідно надіти спеціальний одяг – фартух і чепчик.
 3. Якщо ви правша – тримайте голку в правій руці, якщо лівша – в лівій. При можливості, використовуйте наперсток.
 4. Підготуйте своє робоче місце до рукоділля, акуратно і зручно розмістіть матеріали та інструменти, переконайтеся, що вони в справності.
 5. Перед початком роботи переконайтеся, що голка не зігнулася і не покрита іржею.
 6. Під час роботи розташовуйтеся один від одного на безпечній відстані (1 метр). Таким чином, ви не пораните дитину, яка сидить поруч.
 7. Зберігайте правильну поставу під час роботи з голкою, працюйте з голкою уважно, зосереджено, не відволікайтеся.
 8. Не підносьте голку близько до очей, не беріть голку до рота і не вколуйте в одяг.
 19. Не залишайте голку без нитки, таким чином, ви швидко знайдете загублену голку.
 10. Утримуйте своє робоче місце в чистоті і порядку.
 11. Не залишайте голки і шпильки на робочій поверхні столу.
 13. Після роботи обов'язково прибирайте голки в подушечку, перерахуйте кількість голок до і після рукоділля.
 14. Закінчивши роботу, приведіть робоче місце у порядок, переконайтеся в тому, що всі голки з нитками на місці.
 15. Далі ретельно вимийте руки, зніміть і приберіть робочий одяг на місце.
 16. У разі навіть незначного поранення, забиття, садна повідомте майсту
- В\Н

Загальні правила:

- ножиці повинні зберігатися у футлярі,

- на робочому столі інструмент повинен лежати закритим гострими кінцями вниз,
- передавати їх необхідно кільцями вперед,
- що лежать на столі ножиці не повинні виступати за край столу,
- не годяться до використання інструменти з затупленим кінцем, а також з ослабленим кріпленням,
- не можна різати на ходу,
- під час роботи важливо стежити за пальцями лівої руки (для лівшів - правої).

При роботі з клеями необхідно:

5. Постелити на стіл клейонку,
6. Використовувати пензлик для нанесення,
7. Звертатися з клеєм обережно, щоб він не потрапив на руки, волосся, очі, одяг.
8. Після закінчення роботи щільно закрутити кришку банки з клеєм, промити пензлик і руки водою з милом.

МАСТЕР-КЛАС

**На тему: «Використання мотиву
«калина» у композиціях декоративного
петриківського розпису»**

Розробив майстер в/н: Ковтонюк Ірина Петрівна

Тема: «Використання мотиву «калина» у композиціях декоративного петриківського розпису»

Показати: показати технологічний процес оздоблення маски елементом петриківського розпису (гронами калини)

Мета: Ознайомити з технологією виконання мотиву «калини». *Показати* технологічний процес використання мотиву «калина» у композиціях декоративного петриківського розпису при оздобленні виробів. при оздобленні виробів. *Розвивати* в здобувачів освіти творче та логічне мислення, загальні та спеціальні здібності. *Виховувати* естетичний смак, відповідальність за свою роботу, бережливе ставлення до своїх інструментів.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, наочні плакати, інструкційні картки.

Інструменти: олівець, пензлі круглі №1,5, палітра, ємкість для води, серветки.

Матеріали: фарби гуаш, кухонні лопатки.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

Сьогодні ми з вами познайомимся з таким мотивом петриківського розпису як калина, з технікою його виконання. Спробуємо розписати кухонну лопатку.

Калина – символ українського народу, самої України. Дуже часто її зображення зустрічається і петриківському малюванні. Не один майстер «петриківки» не оминув у своїй творчості калинову гілочку. Саме з неї і починається навчання петриківському розпису і на нашому уроці. Намалювати калину нескладно

навіть маленьким діточкам. Та в кожного майстра вона своя особлива. Хтось малює ягідки пензликом або піпеткою, а хтось – просто пучками пальців. Але сама калина завжди залишається уособленням дівочої вроди, краси української душі, батьківського дому, безсмертя свого роду та єднання українського народу.

Тож давайте і ми навчимося малювати калинову гілочку. Нехай вона прикрасить наші домівки і поєднає наші серця любов'ю до нашої рідної землі та її традицій.

1 Інструменти та матеріали

Для виконання розпису ми будемо використовувати такі фарби як гуаш та папір для виконання вправ. Саму калину ми будемо виконувати пальцем, але нам також знадобляться пензлі № 2-3 для прописки та другорядних мотивів.

2 Розпочинаємо практичне завдання

Одягаємо робочий одяг.

Перед початком оздоблення виробу давайте виконаємо вправи на папері. Це допоможе вам оволодіти технікою малювання кінчиками пальців, оскільки це невід'ємна частина класичного петриківського розпису.

I – етап: за допомогою олівця нанесіть контур майбутнього грона.

II – етап: для початку оздоблення розведіть гуашеву фарбу трохи рідшу звичайною водою. Спочатку нам потрібно намалювати центральне місце, де буде розташований стовбур калини, а маленькі ягоди зробить мізинцем. Для кращого ефекту перед початком виконанням грони калини ми можемо зробити фон або підкладку жовтою фарбою. Адже з підкладкою малюнок тримається щільно.

III – етап: намалювавши грону виконаєте хвостики калини мініатюрні листочки в залежності від задуму пензликом з котячої шкіри. Нанесіть тіні та бліки. Малюнок можна доповнити хвилястими та тоненькими вусиками створюючи таким чином нові цікаві елементи. Після оздоблення виробу бажано його полакувати.

Поки висихає фарба давайте поговорим про історію петриківського розпису.

Петриківський розпис походить від селянського хатнього стінопису. Вкривати стіни розписом у різні періоди було притаманно для багатьох частин України, причому різні регіони мали свої особливості. Зовнішні стіни хат було прийнято розмальовувати наново кожної весни або двічі на рік. Окрім стін, розписом вкривали побутові речі з дерева та інших матеріалів. Пізніше виникли так звані «мальовки», розписи на папері, які майстрині могли готувати заздалегідь і прикрашати таким чином внутрішні стіни хат, не відвідуючи фантастичних, небувалих у природі форм квітів, в основі яких лежить уважне спостереження місцевої флори, наприклад, «цибульки» або «кучерявки». Широке застосування в розписі мають мотиви садових (жоржини, айстри, тюльпани, троянди) і лугових (ромашки, волошки) квітів і ягід калини, полуниці та винограду.

Характерним для візерунків є також зображення акантового листу, що його звать «папороттю», бутонів та перистого ажурного листя.

Нерідко квіти та ягоди поєднано з птахами, іноді використовують зображення тварин і людей, які традиційно мають дещо

фантастичний вигляд. Часто в «петриківці» використовується образ жар-птиці – міфічної істоти, що приносить щастя, з фантастичними візерунками по всьому тулубі.

Петриківський розпис традиційно виконували на білому тлі (побілені стіни та білий папір), проте сучасні майстри роблять розписи на фоні різноманітних кольорів, зокрема чорного, синього, зеленого, червоного.

Характерним для петриківського розпису є те, що весь малюнок ніби розгорнутий по площині, має поверхневий вигляд. Орнамент вибудовується навколо одного або кількох стебел, до яких приєднані всі елементи основної частини орнаменту. При цьому лінії стебел і гілзок не перетинаються між собою, а багато елементів розпису (квіти, листки, ягоди тощо) мають силуетне зображення. Фігури птахів, звірів, людей мають здебільшого контурне зображення. Тварин малюють у профіль, а квіти – анфас.

Характерною особливістю петриківського розпису є переважання рослинних візерунків (здебільшого квіткових).

Деякі регіони України, як от Київщина, Уманщина, Катеринославщина, Херсонщина й Одещина, стали визнаними центрами народного розпису. А вже з початку XIX століття на основі настінного розпису почав витворюватись розпис декоративний, який виконується на різних предметах повсякденного вжитку: вазах, тарілках, глечиках, карафках, навіть елементах зброї та озброєння (давня традиція мистецтва Запорозької Січі). Нині цей декоративний розпис, що практикується народними майстрами-професіоналами, отримав збірну назву "петриківського" (від назви села Петрівка колишньої Протовчанської паланки земель Війська Запорозького, а нині Дніпропетровської області).

Окрім традиційних фарб рослинного походження, малювання якими потребувало періодичного підновлення (двічі на рік), у петриківському розписі часто використовують олійні фарби.

До декоративного народного розпису належать:

- 1) Настінний розпис культових приміщень (церков), жител і надвірних господарських споруд;
- 2) Багатобарвні малюнки на папері, відомі як мальовки;
- 3) Станковий народний живопис і графіка;
- 4) Оздоблення олійними фарбами дерев'яних виробів (скринь, мисників, вуликів, віялок, дерев'яного посуду, іграшок, музичних інструментів);
- 5) Писанкарство;

6) Розпис тканин;

7) Малюнки на склі (поширені переважно в західних областях України).

Найвідоміші майстри.

Імена петриківських художниць Тетяни Пати, Ганни Павленко, Надії Білокінь, Оришки Пилипенко навіки увійшли до реєстру найвидатніших народних майстрів України. Їхню справу продовжили Марфа Тимченко, Федір Панко, Василь Соколенко, Зоя Кудіш і, нарешті, останнє покоління петриківчан, серед яких слід назвати подружжя Пікушів та Зінчуків, Наталку Калюгу, Наталку Рибак, Володимира Падуна, Олену Васильє

Майстер-клас:

«Лялька-мотанка з ниток»

Розробив майстер в/н: Шевчук Валентина Іванівна

Тема: «Лялька-мотанка з ниток»

Показати технологічний процес виконання ляльки-мотанки з ниток.

Мета: навчитися виготовляти ляльку-мотанку з ниток; ознайомити здобувачів освіти з історією виникнення ляльки-мотанки, символікою цієї народної іграшки навчитися дотримуватися послідовності дій і працювати відповідно до еталонного зразка; реалізовувати здобуті знання у практичному застосуванні; **розвивати** увагу, дрібну моторику рук, творчі здібності та фантазію дітей; **виховувати** охайність, працелюбність, вмінню бережливо та економно використовувати матеріал, підтримувати у чистоті робоче місце та дотримуватись правил техніки безпеки.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, конспект майстер-класу, інструкційна карта послідовності, інструкція з ТБ, еталонний зразок ляльки-мотанки з ниток.

Інструменти: ножиці, основа для намотування нитки.

Матеріали: нитка – джгут, атласна стрічка 0,5 см. шириною синього, білого та червоного кольору; нитки муліне – синього, білого та червоного кольору; стрічка з вишивкою.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

- Сьогодні, на майстер-класі, ми будемо з вами виготовляти об'ємну Ляльку-мотанку з ниток.

Лялька-мотанка – українська народна лялька, символ жіночої мудрості, берегиня роду, символом матері-прародительниці одна із найдревніших іграшок і сакральних (священних) істот нашого народу, якій тисячі й тисячі років.

Ляльку-мотанку ні в якому разі не шиється, не проколюється голками чи шпильками — виключно мотається. Звідси і назва — мотанка. Голку можна застосовувати лише при виготовленні одягу для ляльки і ні в якому разі не пришивши нічого до самої лялі! І не колоти її! Вона є оберегом, у який закладено основи сім'ї. саморобні ляльки робили безликими, тільки малювали замість обличчя хрест або ромб. За старовинним повір'ям, лялька з очима могла нашкодити дитині, зурочити її.

Мотанки вважали своєрідними оберегами. У кожній українській родині мати знала, як зробити для дітей ляльку-мотанку. Мотанки успадковували доньки від матері й зберігали їх до народження першої дитини. Це ніби ниточка, зв'язувала увесь рід.

Групи ляльок-мотанок

Мотанки можна поділити на три групи: обрядові, оберегові та гральні.

- **Обрядову** ляльку виготовляли до певних свят і називали відповідно: Коляда, Весільна, Масляна, Вербниця, Веснянка, Пасхальна, Купавка тощо.
- **Оберегові** мотанки створювали для певної функції: на вагітність і здоров'я, на добробут і багатство, на злагоду, успіх і щастя. У середину таких ляльок закладали цілющі трави, а іноді монети.
- **Ігрові** ляльки для дітей були не тільки забавками, а й допомагали розвивати дрібну моторику, а також формували у дівчат навички майбутнього материнства.

Важливу роль у виготовленні ляльки-мотанки відігравали й кольори:

- *червоний* — захист від хвороб і злих духів;
- *жовтий* — уособлення життєдайної сили Сонця;
- *зелений* — символ відродження, здоров'я, молодості й Матінки-Природи;
- *синій і блакитний* — безперервний рух цілющої води;
- *коричневий* асоціювали з Матір'ю-Землею та родючістю;
- *білий* — божественні небеса, чистота і гармонія.

II. Мотивація до навчальної діяльності

1. Презентація поробки

2. Матеріали та інструменти

Для виконання різдвяного ангела ми будемо використовувати такі інструменти, як ножиці, основу для намотування ниток та матеріали: нитки – джгут, нитки муліне білого, червоного, синього кольору, стрічка з вишивкою, атласна стрічка шириною 0,5 см. синього, білого та червоного кольору.

3. Інструктаж, з ТБ на робочому місці та з колючими ріжучими інструментами

Проведення інструктажу відповідно до інструкції (загальна інструкція на робочому місці, загальні правила з колючими ріжучими інструментами.

6. Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг та не забуваємо про ТБ.

Ляльку-мотанку робимо послідовно за технологічною картою. Головне не поспішати, намагайтесь робити акуратно і у вас все вийде.

I – етап. Виготовляємо косички для ручок та волосся майбутньої ляльки, у пучок беремо по три або дві нитки в залежності від товщини нитки. Косички ріжемо довжиною 8-10 см. та зав'язуємо кінці нитками що вони не соталися відступивши від краю приблизно на 1 см.

II – етап. Намотуємо на основу 7 см. по колу нитку 15 разів та знімаємо з основи. Зав'язуємо на вузлик кільце. Розрізаємо кільце з ниток. По середині пучка кладемо з формовану косичку то буде волосся та прив'язуємо його ниткою. Формуємо петельку з вузликом для підвіски.

III – етап. Далі формуємо головку та тісно фіксуємо ниткою. Вставляємо ручки з косички, (3 см.), які на кінцях зав'язані ниткою на вузлик. Спочатку джгутом, а потім кольоровою. Потім ділимо тулуб на дві рівні частини та обов'язково тісно зв'язуємо ниткою.

IV – етап. Кольоровою ниткою обв'язуємо талію та тулуб ляльки-мотанки – імітуємо хрест. Відрізаємо 5 см. вишитої стрічки – це буде фартушок, та 10 см. атласної стрічки – пояс.

V – етап. Фартушок фіксуємо стрічкою навколо талії обмотуємо двічі та зав'язуємо на вузлик. Косички зв'язуємо позаду ляльки ниткою при цьому залишаємо довгі кінці імітуючи стрічки у волосі.

III. Процес

створення ляльки-мотанки

Інструкційна карта виготовлення ляльки-мотанки

Графічне зображення

Опис технологічного процесу

	<p>Виготовляємо косички для ручок та волосся майбутньої ляльки, у пучок беремо по три або дві нитки в залежності від товщини нитки</p>
	<p>Намотуємо на онову 7 см. по колу нитку 15 разів та знімаємо з основи. Зав'язуємо на вузлик кільце.</p>
	<p>Розрізаємо кільце з ниток. По середині пучка кладемо з формовану косичку то буде волосся та прив'язуємо його ниткою.</p>
	<p>Формуємо петельку з вузликом для підвіски.</p>

Далі формуємо головку та тісно фіксуємо ниткою

Вставляємо ручки поділивши тулуб на дві рівні частини та обов'язково тісно зв'язуємо ниткою.

Кольоровою ниткою обв'язуємо талію та тулуб ляльки-мотанки – імітуємо хрест. Відрізаємо 5 см. вишитої стрічки – це буде фартушок, та 10 см. атласної стрічки – пояс.

Фартушок фіксуємо стрічкою навколо талії обмотуємо двічі та зав'язуємо на вузлик. Косички зв'язуємо позаду ляльки ниткою при цьому залишаємо довгі кінці імітуючи стрічки у волоссі

МАЙСТЕР-КЛАС
на тему:
Виготовлення патріотичного оберегу
«Лялька-мотанка»

Розробила майстер в/н: Шевчук Валентина Іванівна

Тема: Виготовлення патріотичного оберегу «Лялька-мотанка»

Показати технологічний процес виконання різдвяного янгола, як елементу декору.

Мета: навчитися виготовляти ляльку-мотанку з ниток; ознайомити здобувачів освіти з історією виникнення ляльки-мотанки, символікою цієї народної іграшки навчитися дотримуватися послідовності дій і працювати відповідно до еталонного зразка; реалізовувати здобуті знання у практичному застосуванні; **розвивати** увагу, дрібну моторику рук, творчі здібності та фантазію здобувачів освіти; **виховувати** охайність, працелюбність, вмінню бережливо та економно використовувати матеріал, підтримувати у чистоті робоче місце та дотримуватись правил техніки безпеки.

Матеріально-технічне забезпечення: зразки робіт, конспект майстер-класу, інструкційна карта послідовності, інструкція з ТБ, еталонний зразок ляльки-мотанки з ниток.

Інструменти: ножиці, основа для намотування нитки.

Матеріали: нитки муліне – блакитного та жовтого кольору.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

Про українські рушники та вишиванки знають повсюди і в Україні і далеко за її межами, а от про ляльку-мотанку інколи не знають нічого. Прекрасно що традиції створення та використання таких ляльок збереглися та продовжують відроджуватися. Мотанки давні родинні обереги українців. Такі ляльки уособлюють собою єднання сімейних зв'язків поколінь.

Перші вузликові ляльки, так інколи ще називають мотанки, з'явилися приблизно 5 тисяч років тому. Мотанка – символ добра та благополуччя, символ надії на краще та сильний сакральний предмет. І зовсім не має значення чи створилася лялька на швидкоруч для забавки дитині, чи як важливий оберіг чи подарунок до свята.

Сама назва ляльки – «мотанка» походить від поняття «мотати», а загальний вигляд такої ляльки представляє собою фігурку людини, як правило жіночу або дитячу, виготовлену зі шматків тканини. Частини тіла такої ляльки з'єднувалися вузликами. Кожна така лялька, була тай лишаються унікальним витвором майстра. звісно в давні часи лялька мотанка виконувала важливу функцію оберега та талісмана для родини. Інколи для позначення ляльки використовується поняття «кукла» проте використання цього поняття не є правильним не лише з точки зору правопису, ай базуючись на тому що «куклой» наші предки називали жмут колосся, що лишався край поля та прикрашався стрічками та квітами. лишали це колосся аби урожай наступного року був кращим ніж цього.

З історичних джерел відомо що перші прототипи мотанок на території України з'явилися на стоянці в Чернігівській області. Древні ж греки використовували такі ляльки як жертву для свого пантеону богів. Мотанки в різних варіаціях зустрічаються в багатьох світових культурах.

Ознаки справжньої української мотанки

Справжня мотанка виготовляється без використання швів. Виготовляючи ляльку майстри намотують або закутують, а для кріплення використовують стрічки та нитки, якими просто обмотують деталі та фіксують їх вузликами. При виготовленні дотримуються головного правила -

лялька повинна мати хрестоподібний вигляд. Загалом створення такої ляльки може перетворитися на захопливе заняття для дорослих та дітей а результат допоможе відтворити рідні традиції та створити унікальний оберіг чи сувенір.

Голову ляльки формують з невеличкого клаптика тканини, в середину якого вкладають кульку з ниток, інших клаптиків чи вати. Таку заготовку голови обмотують хрест на хрест нитками, символічно зображуючи лице ляльки. Тулуб з головою з'єднують також нитками, туго обмотуючи ними тільце ляльки від голови до низу та перпендикулярно тулубу формуючи тим самим руки мотанки. З підручних матеріалів виготовляються одяг, прикраси та головні убори чи зачіски. Тут варіації обмежуються лише фантазією авторів.

Як би там не було, проте мотанка все ж зберегла в собі певні сакральні знання та силу. Такий сувенір, особливо виготовлений власними руками, може стати родинним оберегом та родинним спадком, котрий ввібрав в себе вікові знання та вірування.

II. Мотивація до навчальної діяльності

1. Презентація поробки

Ляльку-мотанку можна виготовити самотужки, адже це – оберіг наших предків. Її потрібно поставити на покуті або прикріпити над дверима, і нехай вона приносить щастя у дім. Прадавній український талісман готовий здійснювати заповітні бажання та захищати дім від злих сил.

2. Матеріали та інструменти

Для виконання різдвяного янгола ми будемо використовувати такі інструменти, як ножиці, основу для намотування ниток та матеріали: нитки - джгут, нитки муліне білого, червоного, синього кольору, стрічка з вишивкою, атласна стрічка шириною 0,5 см. синього, білого та червоного кольору.

3. Інструктаж, з ТБ на робочому місці та з колючими ріжучими інструментами

Проведення інструктажу відповідно до інструкції (загальна інструкція на робочому місці, загальні правила з колючими ріжучими інструментами).

Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг та не забуваємо про ТБ.

Ляльку-мотанку робимо послідовно за технологічною картою. Головне не поспішати, намагайтесь робити акуратно і у вас все вийде.

I – етап. Намотуємо на основу жовтого кольору нитки 7 см. по колу нитку 15 разів та знімаємо з основи. Зав'язуємо на вузлик кільце. А друге 4 см. розрізаємо з двох сторін – це будуть ручки.

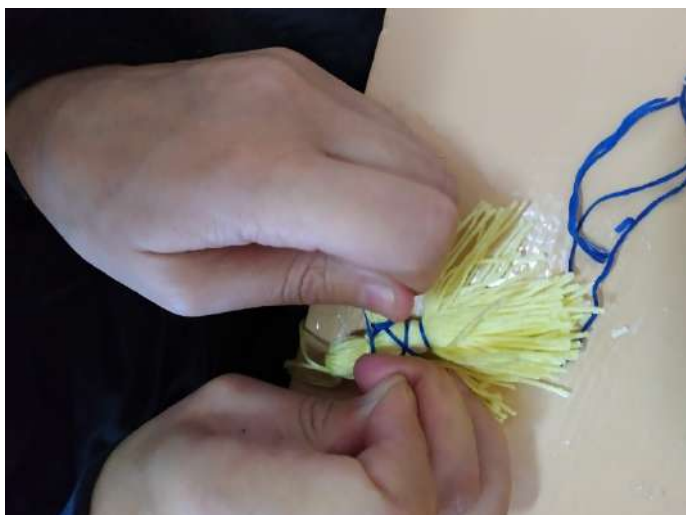
II – етап. Розрізаємо кільце з ниток зв'язуємо по середині та формуємо петлю – підвіску.

III – етап. Далі формуємо головку та тісно фіксуємо ниткою. Тоді в нас є дві сформовані частини голова та тулуб. Тулуб ділимо на дві рівні частини та вставляємо пучок з нитками – ручки ляльки-мотанки і тісно зав'язуємо. Цим ми їх фіксуємо і створюємо талію для ляльки.

IV – етап. Ручки на кінчиках зав'язуємо блакитною ниткою, щоб вони не соталися та мали гарну форму.

V – етап. Синьою ниткою обв'язуємо талію та тулуб ляльки-мотанки – імітуємо хрест і залишаємо невеличкі кінці нитки, щоби було схоже на пояс.

III. Процес створення ляльки-мотанки

ВИГОТОВЛЕННЯ ЛЯЛЬКИ-МОТАНКИ

Графічне зображення

Опис технологічного процесу

Намотуємо на онову жовтого кольору нитки 7 см. по колу нитку 15 разів та знімаємо з основи. Зав'язуємо на вузлик кільце. А друге 4 см. розрізаємо з двох сторін – це будуть ручки.

Розрізаємо кільце з ниток зв'язуємо по середині та формуємо петлю – підвіску.

Далі формуємо головку та тісно фіксуємо ниткою. Тоді в нас є дві сформовані частини голова та тулуб. Тулуб ділимо на дві рівні частини та вставляємо пучок з нитками – ручки ляльки-мотанки і тісно зав'язуємо. Цим ми їх фіксуємо і створюємо талію для ляльки.

	<p>Ручки на кінчиках зав'язуємо блакитною ниткою, щоб вони не соталися та мали гарну форму.</p>
	<p>Синьою ниткою обв'язуємо талію та тулуб ляльки-мотанки – імітуємо хрест і залишаємо невеличкі кінці нитки, щою юло схоже на пояс.</p>

Вище художнє професійне училище №19 смт. Гриців

Майстер-клас на тему: **«Декорування брелка за допомогою** **трафаретів»**

Розробив майстер в/н: Шевчук Валентина Іванівна

Тема: Декорування брелка за допомогою трафаретів

Показати технологічний процес виконання трафарету, як елементу декору

Мета: навчитись створювати малюнок для трафарету; сформувати вміння створювати та використовувати трафарети в оформленні вітрин, приміщень та будівель; навчитися розрізняти види трафаретів, їх основне призначення, вивчите основні вимоги до їх виконання, дефекти та спосіб їх усунення; **розвивати** увагу, дрібну моторику рук, естетичний смак, зорове сприйняття, спостережливість творчі здібності та фантазію дітей; **виховувати** охайність, працелюбність, вмінню бережливо та економно використовувати матеріал, підтримувати у чистоті робоче місце та дотримуватись правил техніки безпеки, любов до рідного краю, патріотизм, бережливе ставлення до символіки України.

Матеріально-технічне забезпечення: креслярський папір А5 формат; тонкий картон; графітовий олівець НВ та гумка; канцелярський ніж або гострий різець; скоч, фарби акрилові; губка поролонова; основа для вирізання; кісточка.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

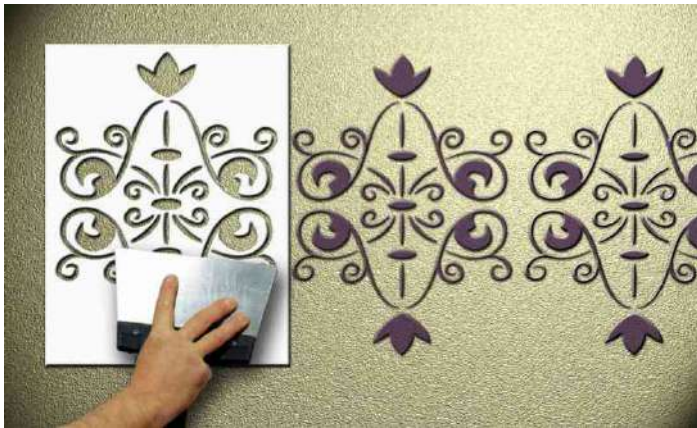
- Людині, що обирає свій професійний життєвий шлях після закінчення школи, потрібно розібратися у величезній різноманітності сучасних професій, зрозуміти їх зміст і реально оцінити свої можливості, здібності, інтереси. Правильний вибір веде до того, що людина задоволена справою, якою займається, своїм місцем роботи, посадою, досягненнями, бачить перспективи для професійного зростання і можливість заробляти на гідне життя.

- Сьогодні пропоную вам спробувати виготовити власноруч трафарет та оформити ним брелок. Для того щоб розпочати роботу, нам потрібно ознайомитися, що це за техніка та матеріали, які потрібні нам для цього.

Трафарет – це малюнок, який вирізаний із плівки або цупкого паперу призначений для формування зображення або орнаменту і розрахований на багато разове повторення цього зображення. Всі трафарети виготовляються із міцної високоякісної плівки, яка не боїться механічних пошкоджень, легко відмивається і довго служить.

Трафарет – це найпоширеніший спосіб показати свою індивідуальність, додати поновлення речами, унікальний імідж. Однотонно пофарбовані стіни або стелі часто прикрашають різними рисунками, виконаними здебільшого за трафаретами. Так роблять бордюри, фризи, кутки стель, фільонки, вставки тощо.

II. Мотивація до навчальної діяльності

1. Презентація поробки

2. Матеріали та інструменти

Залежно від того, для яких цілей створюється трафарет, на його створення знадобляться такі матеріали та інструменти:

Щільна калька або целофан.

Товстий картон, який добре тримає форму.

Гострі ножиці — бажано запаситися декількома з різною довжиною лез. Так зручніше працюватиме.

- Гострі леза, олівець для нанесення малюнка, стерка, лінійка.
Фарба акрилова.
Губка або штамп.

3. Інструктаж, з ТБ на робочому місці та з колючими ріжучими інструментами

Проведення інструктажу відповідно до інструкції (загальна інструкція на робочому місці, загальні правила з колючими ріжучими інструментами).

3. Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг та не забуваємо про ТБ.

Визначившись з малюнком, який будете використані, необхідно приступити до створення ескізу. Обираємо необхідний матеріал (папір повинен бути щільними, бажано глянцевий)

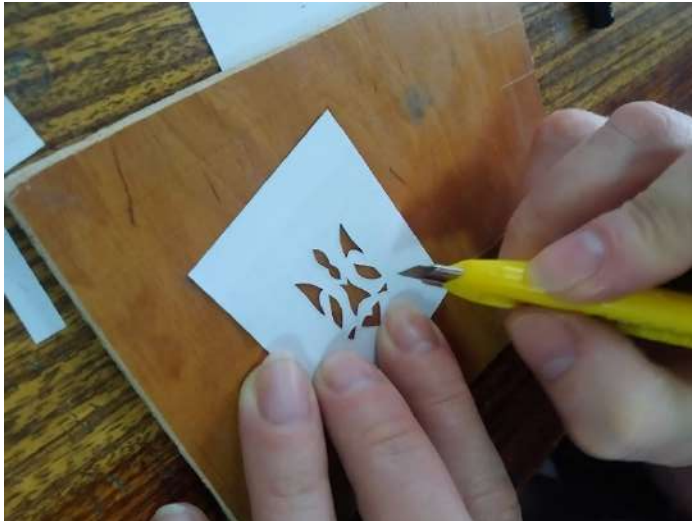

Після цього зображення вирізаємо за допомогою інструментів, це і буде готовий трафарет. Усі рухи робимо плавно та обережно, щоб прорізи були акуратні та чіткі. Від цього буде залежить майбутній вигляд готової композиції.

Наступним етапом буде нанесення фарби на трафарет. Для цього нам потрібна губка та папір на якому буде створена композиція. Після цього визначаємося з кольоровою гамою. На папір А4 формату накладаємо готовий трафарет та наносимо фарбу уривчастими, короткими рухами. Довгий елемент рисунка фарбують двома поздовжніми рухами щітки від краю до центра, оскільки при поперечному русі фарба буде попадати під кромку вирізу трафарету і затікатиме під нього, що порушить чіткість рисунка. Підчас роботи треба стежити за тим, щоб трафарет щільно при лягав до поверхні і не зміщувався.

Фарбувальна суміш для набивання за трафаретом повинна бути густішою, ніж для звичайного фарбування. На щітку набирають фарби лише на ¼ довжини

волосіні і віджимають об край посудини. Набрана на щітку фарби не повинна стікати з неї навіть при незначному струшуванні. Така густота фарби забезпечить якість роботи і не буде давати потьоків на поверхні. Під час роботи зворотній бік трафарету слід періодично витирати ганчіркою.

III. Процес оформлення брелка за допомогою трафарету

Інструкційна картка

Технологія декорування поверхні по трафарету

Графічне зображення	Опис технології операції
	<p>Розробіть ескіз трафарету для виконання декору</p>
	<p>Проріжте трафарет, та простежте щоб усі елементи трималися та не випадали</p>
	<p>Приготуйте фарбу, яка підходить для конкретного матеріалу. В даному випадку це буде акриловий барвник з будівельного магазину. Злегка занурте поролонову губку в барвник і пару раз постукайте нею на окремому аркуші паперу, щоб убезпечити майбутній декор від патьоків.</p>

	Покладіть паперовий шаблон на поверхню, яку збираєтеся декорувати. В нашому випадку це дерев'яний брелок для ключів.
	Потім кілька разів промокніть поролоном трафарет, заповнюючи весь вирізаний візерунок. При цьому щільно притискайте шаблон до поверхні.
	Швидко і обережно (НЕ розмажте фарбу!) Зніміть трафарет. Якщо ви хочете зробити різнокольоровий візерунок, дочекайтеся повного висихання першого тону і тільки потім приступайте до подальшого фарбування виробу.

Інструкційна картка

Технологія декорування поверхні по трафарету

Розробили майстер в/н: Ірина Петрівна Ковтонюк

Графічне зображення	Опис технології
	Покладіть паперовий шаблон на поверхню, яку збираєтеся декорувати.
	Приготуйте фарбу, яка підходить для конкретного матеріалу. В даному випадку це буде акриловий барвник з будівельного магазину.

	<p>Злегка занурте поролонову губку в барвник і пару раз постукайте нею на окремому аркуші паперу, щоб убезпечити майбутній декор від патьоків.</p>
	<p>Потім кілька разів промокніть поролоном трафарет, заповнюючи весь вирізаний візерунок. При цьому щільно притискайте шаблон до поверхні.</p>
	<p>Швидко і обережно (НЕ розмажте фарбу!) Зніміть трафарет. Якщо ви хочете зробити різнокольоровий візерунок, дочекайтеся повного висихання першого тону і тільки потім приступайте до подальшого фарбування виробу.</p>

Майстер-клас на тему:

Виготовлення гілочки бавовни як елементу декору для інтер'єру

Розробив майстер в/н: Ковтонюк Ірина Петрівна

Тема: Виготовлення гілочки бавовни як елементу декору для інтер'єру

Показати технологічний процес виконання декоративного елементу
«Гілочка бавовни»

Мета: навчитись створювати декор своїми руками з підручних та еко матеріалів; формувати з готових елементів декору оду єдину композицію, сформувати вміння використовувати декор своїми руками в оформленні вітрин, приміщень та будівель; ознайомитися з специфікою професії «Оформлювач вітрин, приміщень та будівель»; **розвивати** увагу, дрібну моторику рук, естетичний смак, зорове сприйняття, спостережливість творчі здібності та фантазію у здобувачів освіти; **виховувати** охайність, працелюбність, вмінню

бережливо та економно використовувати матеріал, підтримувати у чистоті робоче місце та дотримуватись правил техніки безпеки, любов до рідного краю, патріотизм.

Методичне забезпечення уроку: презентація, конспект майстер-класу, інструкційна карта інструктажу, інструкційна карта послідовності, зразки готової роботи (гілочка бавовни)

Матеріальне забезпечення уроку: гофрований папір охристий або світло коричневий колір, вата, нитки муліне охристий або світло коричневий колір, дерев'яна гілочка, гарячий клей, пістолет або свічка для нагрівання клею, голка, гольник, ножиці.

Технічні засоби навчання: ноутбук, проектор з екраном.

Хід майстер-класу

I. Організаційний момент

1. Привітання.
2. Оголошення теми та мети.
3. Перевірити готовність до майстер класу.

II. Вступне слово майстра

- Доброго дня, сьогодні хочу вас познайомити з професією «Оформлювач вітрин, приміщень та будівель». Навчаючись на цьому напрямку наші здобувачі освіти, мають можливість проявити свої творчі вміння та креативність. На уроках виробничого навчання ми опановуємо різноманітні техніки декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва, наприклад батик, вітраж, квілінг, паперопластика, витинанка, виготовлення гобелену і тд. Також ми навчаємося виготовляти різноманітний декор для оформлення інтер'єрів, з підручних та природніх матеріалів, стрічок, пластику, скляних поверхонь і тд.

З часом інтер'єр вашої кімнати стає звичним і вже не тішить затишком. У такому випадку, навіть не маючи коштів на проведення ремонту, можна

виготовити елемент декору своїми руками, який принесе оригінальність і неповторність вашій кімнаті. Тому пропоную вам виготовити елемент декору гілочка бавовни.

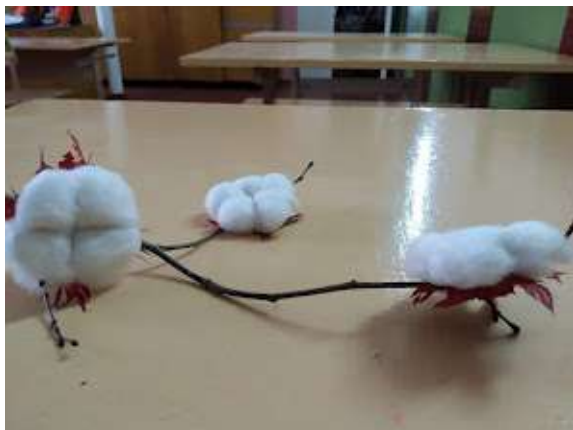
Чому саме гілочку бавовни? А тому, що бавовна – це текстильне волокно рослинного походження, а рослинні композиції в інтер'єрі завжди є актуальними в будь-яку пору року та в різних стилях інтер'єру.

Раніше для збирання та обробки такої рослини прикладалася важка людська праця. В наш час важка боротьба ведеться за нашу незалежність та свободу і саме бавовна набула нового значення: мовою росіян вибухи це «хлопки», що співзвучно з українською назвою тканини рослинного походження – бавовною. Тож тепер у соцмережах усі звуки від вибухів селітри на російських об'єктах називають бавовною. І тому у кожного українця і українки, має бути в власному інтер'єрі гілочка бавовни виконана своїми руками.

II. Мотивація до навчальної діяльності

- 1. Ознайомлення з загальною інформацією (показ слайдів застосування гілочки бавовни в інтер'єрі)**
- 2. Презентація поробки**

3. Матеріали та інструменти для роботи

Для ст

Вата медична.

Дерев'яна гілочка, бажано пряма не вигнута.

Цупкий гофрований папір, який добре тримає форму світло коричневого або охристого кольору.

Гострі ножиці – бажано запаситися декількома з різною довжиною лез. Так зручніше працювати.

Нитки муліне світло коричневого або охристого кольору.

Гарячий клей.

Свічки для нагрівання клею або пістолет для гарячого клею.

- Голка та гольник.

4. Інструктаж, з ТБ на робочому місці та з колючими ріжучими інструментами

Проведення інструктажу відповідно до інструкції (загальна інструкція на робочому місці, загальні правила з колючими ріжучими інструментами).

4. Розпочинаємо практичне заняття

Одягаємо робочий одяг та не забуваємо про ТБ.

I – етап. Відриваємо шматок вати та формуємо клубочок.

II – етап. Беремо голку з ниткою, обов'язково робимо на одному кінці нитки вузлик та проколюємо по середині клубочка з вати. Візуально клубок ділимо на п'ять частин, після цього обтягуємо ниткою та повертаємося до центру і знову проколюємо. Так робимо п'ять разів і фіксуємо нитку, щоб вона не розпустилася.

III – етап. Вирізаємо з гофрованого паперу світло коричневого або охристого кольору зірочку з п'яти кутами. По краю зірочки робимо невеликі надрізи.

IV – етап. На готовий елемент із вати, з виворітної сторони приклеюємо зірочку. Отримаємо декоративну квіточку бавовни. Для створення однієї гілочки потрібно виготовити 3-5 таких квіточок

V – етап. На дерев'яну гілочку в довільному порядку приклеюємо гарячим клеєм декоративні квіточки (3-5 елементів).

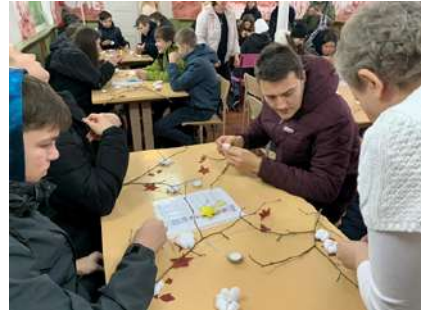
VI – етап. Коли усі елементи приклеїли, ховаємо нерівності, лишки клею прямокутником з паперу. Фіксуємо його на гарячий клей, тоді гілочка бавовни буде виглядати естетично.

Гілочка бавовни для декору інтер'єру готова.

III. Процес виготовлення гілочки бавовни

Інструкційна карта виготовлення гілочки бавовни

Розробка майстра в/н: Валентини Іванівни Шевчук

Графічне зображення	Опис технологічного процесу
	Відриваємо шматок вати та формуємо клубочок. Беремо голку з ниткою, обов'язково робимо на одному кінці нитки вузлик та проколюємо по середині клубочка з вати.
	Візуально клубок ділимо на п'ять частин, після цього обтягуємо ниткою та повертаємося до центру і знову проколюємо. Так робимо п'ять разів і фіксуємо нитку, щоб вона не розпустилася.
	Вирізаємо з гофрованого паперу світло коричневого або охристого кольору зірочку з п'яти кутами.
	По краю зірочки робимо невеликі надрізи.
	На готовий елемент із вати, з виворітної сторони приклеюємо зірочку.
	Отримаємо ось таку декоративну квіточку бавовни.
	На дерев'яну гілочку в довільному порядку приклеюємо гарячим клеєм декоративне квіточки (3-5 елементів).
	Коли усі елементи приклеїли, ховаємо нерівності, лишки клею прямокутником з паперу. Фіксуємо його на гарячий клей, тоді гілочка бавовни буде виглядати естетично.
	Декор гілочка бавовни для інтер'єру готова.

Висновок

Отже, у збірці майстер-класів зібраний та поданий методичний матеріал, що допомагає покращити засвоєння нових знань, реалізувати їх практично, проаналізувати свою виконану практичну роботу та оцінити її. Основним завданням є формування компетентностей здобувачів освіти, що в подальшому впливає на рівень підготовки здобувачі освіти загальноосвітніх та закладів професійної освіти.

У більшій частині майстер-класах висвітлюється способи та засоби створення елементів декору та використання його в оформленні вітрин, приміщень та будівель. А також вивчається та демонструється такий вид мистецтва, як декоративно-прикладне та ужиткове.

Важко не помітити що у майстер-класах для виготовлення елементів декору використовуємо апсайклінг та еко матеріал, що покращують навколишнє середовище. Тоді у такий спосіб легко вдається привернути увагу учнів до актуальної проблеми сучасності і знайти шляхи подолання проблеми забруднення навколишнього середовища та формувати екологічно безпечне довкілля для сталого розвитку суспільства і особистості.

Інструкційні картки, стали невід'ємною частиною майстер-класу, адже застосування їх багато в чому сприяє засвоєнню здобувачами освіти основ професії, що згодом забезпечує освоєння професії, спеціальності в цілому. Інструкційні картки дають можливість, ще раз, звернути увагу на послідовність виконання завдання, трудових рухів, прийомів, операцій їх типових поєднань та усунення можливих помилок і труднощів, що можуть виникнути під час виконання.

Додаток (Інструкційна картка з ОП)

Інструктаж з ТБ з колючими ріжучими інструментами

1. Загальні вимоги безпеки

1.1. До роботи з колючими, ріжучими інструментами і пристосуваннями допускаються здобувачі освіти, які вивчили правила з техніки безпеки і правила користування електроустановками.

1.2. На заняттях виконувати тільки доручену майстром роботу.

1.3. Перед початком роботи необхідно переконатися в справності інструментів та пристосувань. Про всі несправності необхідно повідомляти майстру в/н. та не приступати до роботи до усунення цих порушень.

1.4. Заміну інструментів і пристосувань виробляє майстер в/н..

1.5. Під час роботи устаткування не допускається його чищення, змащування і ремонт

1.6. Зберігати ручний інструмент в спеціальних сумках або ящиках, де відведено місце кожного інструмента.

2.Вимоги безпеки перед початком роботи

2.1. До початку роботи прослухати інструктаж майстра в/н. по техніці безпеки.

2.2. Підготувати робоче місце, інструменти, пристосування. Постійно тримати їх у справному стані.

2.3. Привести в порядок робочий одяг: застібнути гудзики, надіти хустку, фартух.

2.4. Перевірити достатність освітлення на робочому місці.

3.Техника безпеки під час роботи

3.1. Утримувати робоче місце в чистоті, не допускати захащення робочого місця сторонніми предметами, які не використовуються в роботі в даний час.

3.2. Під час роботи бути уважним, не відволікатися і не відволікати інших.

3.3. Передавати колючі і ріжучі предмети ручкою від себе, розташовувати їх на столі гострим кінцем від себе.

3.4. При роботі з циркулем не залишати циркуль в розкритому вигляді, не тримати циркуль вгору кінцями.

3.5. Ножі, свердла і шило направляти вістрям від себе.

- 3.7. Не намагатися різати заготовку з одного разу.
- 3.10. Голка шила повинна добре триматися в ручці..
- 3.15. Дотримуватися порядок на робочому місці.
- 3.16. При роботі з голкою користуватися наперстком.
- 3.17. При шитті не користуватися іржавою або кривою голкою.
- 3.18. Не вколювати голки і шпильки в одяг або випадкові предмети, не можна брати голку в рот.
- 3.19. Зберігати голки і шпильки потрібно в игольниці.
- 3.20. Зламану голку слід віддати педагогу гуртка,
- 3.21. Не можна брати голки, нитки, гудзики в рот.
- 3.22. Не можна перекушувати нитку зубами.
- 3.23. Руки під час шиття тримати на вазі, сидіти прямо і не підносити близько до очей роботу.
- 3.24. Ножиці під час роботи знаходяться справа кільцями до себе.
- 3.25. Леза ножиць в неробочому стані повинні бути зімкнуті.
- 3.26. Леза ножиць повинні бути гостро наточеними.
- 3.27. Передавати ножиці слід кільцями вперед з зімкнутими лезами.
- 3.28. Не можна різати на ходу.
- 3.29. При роботі з ножицями необхідно стежити за напрямком різання і пальцями лівої руки, які підтримують матеріал.

4. Вимоги безпеки при аварійних ситуаціях

- 4.1. Якщо стався нещасний випадок чи працює відчув нездужання, то слід припинити роботу, зберегти обстановку місце події, якщо це не загрожує оточуючим, повідомити майстра в/н. про те, що трапилося.
- 4.2. При припиненні подачі електроенергії повідомити майстру в/н., який повинен відключити електрообладнання з мережі (розетки) і покинути приміщення.
- 4.3. При затоплення приміщення водою, при виникненні пожежі повідомити педагогу і покинути приміщення.

Важливо навчити **техніці безпеки роботи з ножицями і клеєм**. Перш за все, дитині необхідно розповісти, як правильно зберігати ножиці і користуватися ними.

Загальні правила:

- ножиці повинні зберігатися у футлярі,
- на робочому столі інструмент повинен лежати закритим гострими кінцями вниз,
- передавати їх необхідно кільцями вперед,
- що лежать на столі ножиці не повинні виступати за край столу,
- не годяться до використання інструменти з затупленим кінцем, а також з ослабленим кріпленням,
- не можна різати на ходу,
- під час роботи важливо стежити за пальцями лівої руки (для лівшів - правої).

При роботі з клеями необхідно:

1. постелити на стіл клейонку,
2. використовувати пензлик для нанесення,
3. звертатися з клеєм обережно, щоб він не потрапив на руки, волосся, очі, одяг,
4. після закінчення роботи щільно закрутити кришку банки з клеєм, промити пензлик і руки водою з милом.

Правила безпеки

1. Основне правило – не торкатися гарячого сопла, щоб не обпалити руку. Контакт із розплавленим клеєм не такий небезпечний, як із нагрітим металом.
2. Не забувайте про увімкнений термопістолет.
3. Не розбирайте його в увімкненому стані.
4. Якщо потрібно склеювати небезпечні для здоров'я матеріали, які містять азбест, використовуйте респіратор.

В іншому правила безпеки аналогічні приписам, які містяться в інструкції виробників інших електроінструментів. Не можна працювати мокрим, несправним термопістолетом тощо. Заборонено використовувати його не за призначенням.

Техніка безпеки при роботі з гарячим клеєм і термопістолетом

Що не можна робити при роботі з клейовим пістолетом

Робота з термопістолетом і гарячим клеєм вимагає обережності, інакше можна отримати опіки шкірних покривів, а також пошкодити меблі, одяг, цінні речі. Варто пам'ятати, що навіть найпростішої термопістолет є електроінструментом, і вихідний конус в недорогих варіантах може стикатися з тим, що підключається до мережі нагрівачем.

Забезпечити належну ізоляцію між корпусом і спіраллю нагрівача виробник не завжди може, тому при виявленні даної несправності від використання пістолета краще відмовитися. Застосування обладнання не допускається у вологих приміщеннях.

Для того, щоб використання гарячого клею і термопістолета не принесло шкоди, дотримуйтесь наступних правил:

- підготуйте місце для роботи - постеліть клейонку, покладіть на стіл картон для підкладання під носик,
- не залишайте без нагляду інструмент, якщо він не використовується, вимикайте його,
- термопістолет не повинен лежати на боці, його місце на підставці,
- для роботи підходить тільки справний інструмент,
- не можна чіпати руками гарячий клей і кінчик інструменту,
- по завершенні роботи обладнання відключають від мережі.

При акуратному поводженні з інструментом складнощів виникнути не повинно, а результат його використання обов'язково порадує.

Коротка інструкція, як користуватися мережевим клейовим пістолетом:

1. Потрібно зарядити клейовий пістолет, тобто вставити в нього стрижень. Без розхідника дешевий інструмент може вийти з ладу через

перегрівання. Одні моделі починають працювати відразу після отримання 220, інші мають кнопку увімкнення.

2. Чекаємо, поки пістолет набере температуру. ТЕН почне плавити клей через 3-7 хвилин. Час нагрівання залежить від його потужності та діаметру стрижнів. На деяких Інструментах є індикація нагрівання.

3. Наносимо клей на заздалегідь підготовлену поверхню (знежирену, знепилену тощо). Для цього натискаємо на курок. Коли стрижень закінчується, його не вдається проштовхувати курком. Це означає, що потрібно вставити новий розхідник.

4. Після нанесення клею на першу деталь відразу притискаємо до неї другу. Тримаємо 2-3 секунди, відпускаємо. За кілька хвилин клей охолоне, і готове.

Інструкція з ТБ під час роботи з колючими, ріжучими предметами

I. Загальні положення

1.1. До роботи в виробничій майстерні допускаються тільки ті здобувачі освіти, які пройшли медичний огляд та не мають протипоказань. Медичний огляд здобувачі освіти проводиться один раз на рік на початку навчального року.

1.2. Вимоги зазначеної інструкції є обов'язковим для виконання всіма, хто працює в кабінеті.

1.3. Вимоги цієї інструкції є обов'язковим для здобувачі освіти під час виконання робіт.

1.4. здобувачі освіти допускаються до виконання робіт тільки за умови організації їх робочих місць у відповідності до діючих вимог з техніки безпеки.

1.5. Робоче місце повинно бути забезпеченим необхідними для роботи пристосуванням, інструментом, засобами індивідуального захисту тощо.

1.6. До початку виконання роботи здобувачі освіти інструктують з правил безпечного виконання роботи. Здобувачів освіти, які не пройшли встановлений інструктаж, до виконання робіт не допускаються.

1.7. Про всі випадки травмування під час навчально-виховного процесу, виявлення порушення безпеки, пожежної та електробезпеки слід негайно повідомити вчителя.

1.8. здобувачі освіти під час занять повинні дотримуватися затверджених директором навчального закладу Правил для здобувачі освіти.

1.9. Практичні заняття в кабінеті проводяться тільки в присутності майста в/н.

1.10. Нещасні випадки на робочому місці трапляються внаслідок:

- відсутності змістовного інструктажу з правил безпечного виконання робіт;
- порушення щодо улаштування та обслуговування робочого місця;
- безпорядку на робочому місці;
- не виконання вимог інструкції з правил безпечного виконання роботи;
- пустощі здобувачі освіти під час занять.

1.11. Здобувачам освіти забороняється приносити на урок сторонні речі та предмети. Під час роботи в кабінеті будьте обережними, додержуйте порядку і

чистоти на робочому місці, виконуйте правила безпеки. Безладність, поспішність, недбалість у роботі і порушення правил безпеки призводить до нещасних випадків.

1.12. Небезпечності у роботі:

Найбільш характерними видами травм на заняттях є:

- механічні травми (порізи, проколи) одержані при роботі з голками, ножицями, шпильками;
- травмування під час роботи несправним інструментом.

1.13. Кабінет обов'язково забезпечується відповідно укомплектованою медичною аптечкою.

1.14. Небезпека у роботі:

- поранення рук і тіла;
- травмування органів слуху, нюху і зору.

II. Вимоги безпеки перед початком роботи

2.1. Правильно одягніть одяг.

2.2. Перевірте справність і готовність інструментів до роботи.

2.3. Охайно і правильно розкладіть на столі потрібні інструменти і необхідні матеріали.

2.4. Зберігайте колючі та ріжучі інструменти у визначеному місці (голки і булавки – у спеціальній коробочці чи подушечці).

III. Вимоги безпеки під час виконання роботи

3.1. Шийте тільки з наперстком.

3.2. У жодному разі не беріть голку і булавки до рота.

3.3. Не залишайте голки і булавки на робочому місці.

3.4. Не користуйтесь іржавими голками і булавками.

3.5. У випадку поломки голки зберіть її залишки, загорніть і винесіть їх до сміття.

3.6. Викройки тканини кріпите гострими кінцями булавок «від себе».

3.7. Шити, вишивати і в'язати потрібно сидячи, вироби тримати у лівій руці, а інструмент – у правій (для ліворуких – навпаки).

3.8. Ножиці повинні лежати праворуч (для ліворуких-ліворуч), ріжучою частиною від себе.

3.9. Не залишайте ножиці на столі розкритими.

3.10. Не тримайте пальці на лінії зрізу.

3.11. Передавайте ножиці у закритому вигляді кінцями від себе.

3.12. Не тримайте пальці на лінії зрізу.

3.13. Використовуйте тільки справний інструмент. Використовуйте шило, спиці, гачок тільки за призначенням.

3.14. Не користуйтеся тонким, довгим (канцелярським) шилом.

3.15. Не проколюєте шилом тверді предмети з гладкою поверхнею: пересохлі жолуді, горіхові шкарлупи.

3.16. утримуйте в належній чистоті робоче місце.

IV. Вимоги безпеки після закінчення роботи

4.1. Покладіть інструменти, матеріали на своє місце.

4.2. Залишки матеріалу, незавершені вироби знайте черговому або вчителю, майстру.

4.3. Приберіть своє робоче місце, користуючись щіткою. Не здувайте відходи ротом, не змітайте їх рукою.

4.4. Перевірте кількість і цілісність інструментів; обов'язково знайдіть те, чого бракує.

4.5. Шило, крючки, спиці поклади у спеціальні коробки.

4.6. Приведіть себе до порядку.

4.7. Із майстерні виходьте з дозволу вчителя.

V. Вимоги безпеки в аварійній ситуації

5.1. При поломці робочого інструменту припиніть роботу, та повідомити про те, що сталося майстра в/н.

5.2. У разі травмування (колючі рани, тощо) або при недомоганні припиніть роботу та повідомити про це майстра в/н.

Без дозволу медичного персоналу та майстра роботу не починати.

5.3. У разі виникнення загоряння у майстерні:

- здобувачів освіти швидко, без паніки вийти з приміщення кабінету у відповідності до затвердженого плану евакуації;
- повідомити пожежну охорону.

Словник основних термінів та понять

Апсайклінг – творче перевтілення відходів у витвори мистецтва, побутові вироби, одяг, аксесуари тощо. Важливим є те, що в результаті отримана таким шляхом річ перевершує своїми якостями (як естетичними, так і функціональними) вихідний матеріал. Водночас на відміну від процесу переробки відходів у вторинну сировину не потрібно значних додаткових виробничих витрат.

Бордюр – це бетонний виріб, який призначений для фіксації ділянок з великим експлуатаційним навантаженням.

Вітрина – збірно-розбірна скляна конструкція для демонстрації товару.

Вставка – це будь-який виріб, що використовується, щоб закривати зазор.

Декор – сукупність елементів, що становлять зовнішнє оформлення архітектурної споруди або його інтер'єру; може бути живописним, скульптурним, архітектурним.

Декоративно-ужиткове мистецтво – один із видів художньої діяльності, твори якого поєднуються естетичні та практичні якості. Декоративне означає «прикрашати». Ужиткове ж означає, що речі мають практичний вжиток, а не лише є предметом естетичної насолоди.

Декорування – це набір технік, художніх прийомів, за допомогою яких можна підсилити виразні властивості виробу, тобто прикрашання виробу з

Еко матеріал – це матеріали, які покращують навколишнє середовище порівняно зі звичайними матеріалами протягом усього життєвого циклу, після їх виготовлення, транспортування, монтажу та розміщення.

Інструкційна картка послідовності – методичний роздатковий матеріал, що містить детальний послідовний опис технології виготовлення виробу в певній техніці.

Колірний тон – це така ознака хроматичного кольору, за якою один колір або відтінок відрізняється від іншого та йому можна дати назву «жовтий», «синій», «чепвоний». Колірних тонів існує 7, це кольори спектру з визначеною довжиною світлої хвилі, а кольорових відтінків значно більше, чим назв для них.

Майстер-клас – метод навчання та конкретне заняття із вдосконалення практичної майстерності, що проводиться фахівцем в певній галузі творчої діяльності (музики, образотворчого мистецтва, літератури, режисури, акторської майстерності, дизайну, ремесла) для осіб, які, зазвичай, вже досягли достатнього рівня професіоналізму в цій сфері діяльності.

Орнамент – візерунок або узор, побудований на ритмічному повторенні геометричних елементів, стилізованих тваринних чи рослинних мотивів.

Паперопластика – конструювання об'ємних та напівоб'ємних форм з паперу шляхом його механічної обробки та трансформації. А саме: складання, скручування, згинання, вирізування, прорізування, гофрування, склеювання тощо.

Педагог – це особа, що займається викладацькою чи виховною роботою і має необхідну підготовку в цій царині; науковець, науковиця, що займається теоретичними проблемами педагогіки. Зміст педагогічної професії – у вихованні молодого покоління.

Педагог-майстер – це спеціаліст високої культури, який глибоко знає свій предмет, добре знайомий із відповідними галузями науки або мистецтва, розуміється на питаннях загальної й особливо дитячої психології, досконало володіє методикою навчання й виховання.

Петриківський розпис – українське декоративно-орнаментальне народне малярство, яке зародилося на Дніпровщині в селищі Петриківка, звідки й походить назва цього виду мистецтва.

Техніка безпеки – система технічних умов, засобів, вимог, правил та способів роботи, що гарантує на виробництві безпечні й сприятливі умови праці, усуває небезпеку, запобігає небезпеці.

Технологічна послідовність – виготовлення виробу, що проектування складається на основі вибраних методів та способів обробки з врахуванням технологічної карти (послідовності дій).

Трафарет – платівка з картону, [целулоїду](#) або металу, що в ній прорізано малюнок, літери чи цифри. За допомогою трафарету розписують орнаментом

стіни і стелі будинків, маркують тару і промислові вироби, роблять написи на креслениках тощо.

Фризи – назва архітектурного елемента, що походить від назви стародавньої області Фригія.

Фільонка – архітектурний термін, яким позначають прямокутну (чи близької форми) вирівняну чи декоровану поверхню стіни, пілястри, обведену рамою, іноді трохи заглиблену.

Використана література

1. Білодід Ю. М. Основи дизайну: Навчальний посібник. – К. : Вид. ПАРАПАН, 2004. – 239 с.
2. Бутник-Сіверський Б., Пелагея Глущенко. Альбом.-Київ: Мистецтво, 1977.
3. Бутник-Сиверский Б. Народные украинские рисунки. – М: Советский художник, 1971.
4. Глухенька Н. Петриківські декоративні розписи. – К: Мистецтво, 1965.
5. Глухенька Н. Петриківські майстри декоративного розпису. – К: Державне видавництво образотворчого мистецтва, 1965.
6. Глухенька Н. Петриківські розписи. – К: Мистецтво, 1973.
7. Данченко “Народні майстри”. – К, 1982.
8. Еко матеріали. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://jak.koshachek.com/articles/shho-take-ekomateriali.html>
9. Екологія життя. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eco-live.com.ua/content/blogs/shcho-take-ekodizayn-i-z-chim-yogo-ityat> (дата звернення: 12.05.2019).
10. Екостиль в інтер’єрі помешкання. // Журнал Декораторіум. – 2019.
11. Екостиль – втілення природи і природного спокою. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://next-buy.com.ua/ua/blog/210-eko-stil-vtilennya-prirodi-i-tsilyushchogo-spokeyu> (дата звернення: 11.05.2019).
12. Жоголь Л. Декоративне мистецтво в інтер’єрі житла. К: Будівельник, 1973.
13. Кузьмина Н. В. Технологическая структура деятельности учителя / Кузьмина Н. В., Кухарев Н.В. – Гомель, 1976. – 186 С.
14. Найдено О. Орнамент українського розпису. – К: Наукова думка, 1989.
15. Нариси історії українського декоративно-прикладного мистецтва. – Видавництво Львівського університета, 1969.
16. Народне мистецтво. – №1-2.-2001 (стр. 16).
17. Народне мистецтво. – 3-4.1999 (стр.22-35).
18. Народне мистецтво. – 2. 1997 (ст.9).

19. Народные мастера Приднепровья, Днепропетровск: Промінь, 1978.
20. Ожегов С.И. Словарь русского языка : 70000 слов / Под ред. Н. Ю. Шведовой. – [23-е изд. испр.]. – М. : Рус. яз., 1990 – 917 с.
21. Педагогічна майстерність: Підручник / І.А. Зязюн, Л.В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін. ; за ред. І. А. Зязюна. – [3-тє вид., допов. і перероб.]. – К. : СПФ Богданова А. М., 2008. – 376 С.
22. Прикрась свій дім.-К,1990.
23. Промислова екологія : навч. посіб. / Степан Апостолук [та ін.]. – 2-ге вид., випр. і доп. – К. : Знання, 2012. – 430 с. : табл., іл. – (Сер. "Вища освіта ХХІ століття"). – Бібліогр.: с. 428-430.
24. Семвачов М. Декоративно-прикладне мистецтво України. – К: Наукова думка, 1981.
25. Скакун В. А. Организация и методика профессионального обучения : учеб. пособ. / В. А. Скакун. – М. : Форум: Инфра-М, 2007. – 336 с.
26. Скаткин М. Н. Проблемы современной дидактики / Скаткин М. Н. – [2-е изд.]. – М. : Педагогика, 1984. – 95 с.
27. Сластенин В. А. Педагогика: инновационная деятельность / В. А. Сластенин, Л. С. Подымова. – М. : Магистр, 1997. – 224 с.
28. Тимків Б., Кавас К. Виготовлення художніх виробів з дерева. – Л.,Світ, 1996.
29. Шумега С. С.Дизайн. Історія зародження та розвитку дизайну. Історія дизайну меблів та інтер'єра: Навчальний. – К. : Центр навчальної літератури, 2004. – 298, с.